

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě, složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka, ve věci

žalobce: L. N.
zastoupen JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem
se sídlem advokátní kanceláře Veverkova 1343/1, 500 02 Hradec

Králové
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
pracoviště Hradec Králové, se sídlem Slezská 839, 502 00 Hradec

Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. července 2017, čj. 46000/003936/17/010/TL

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 28. 7. 2017 žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení v Chrudimi (dále jen

- „OSSZ“), ze dne 6. 6. 2017, kterým byla žalobci uložena povinnost uhradit regresní náhradu za dočasnou pracovní neschopnost O. K., kterému vznikl nárok na nemocenské v trvání od 21. 7. 2016 do 16. 9. 2016. Žalobce zavinil tuto pracovní neschopnost poškozeného svým protiprávním jednáním, nemocenské bylo poškozenému vyplaceno OSSZ za období 5. 8. 2016 – 16. 9. 2016, a to ve výši 18.963,- Kč.
2. V rozhodnutí je uvedeno, že O. K. byl ode dne 21. 7. 2016 uznán dočasně práce neschopným z důvodu úrazu /vzhledem k tomu, že měl poškozený dne 21. 7. 2016 odpracovanou celou směnu, považuje se pro účely podpůrní doby za den vzniku dočasné pracovní neschopnosti dle ust. § 26 odst. 3 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění (dále jen „zákon č. 187/2006 Sb.), následující kalendářní den, tj. 22. 7. 2016/.
 3. Dle rozhodnutí Města Jaroměř, Komise k projednávání přestupků, čj. ze dne 2. 11. 2016, které nabylo právní moci dnem 22. 11. 2016, byl žalobce uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (v tehdy platném znění), kterého se dopustil tím, že dne 21. 7. 2016 v čase 9:07 hodin v bývalém areálu ČSAD v Jaroměři mimo jiné fyzicky napadl O. K., a to držením zezadu za rameno a cloumáním, kdy se poškozený udeřil o okno autobusu, čímž se žalobce dopustil úmyslně přestupku proti občanskému soužití drobným ublížením na zdraví.
 4. S odkazem na ustanovení § 126 zákona č. 187/2006 Sb., pak žalovaná zahájila správní řízení o povinnosti žalobce zaplatit regresní náhradu, na základě žalobcových námitek k délce trvání pracovní neschopnosti poškozeného správní orgán vyžádal vyjádření lékaře posudkové služby a dospěl k závěru, že tato délka trvání pracovní neschopnosti byla při uvedeném poškození zdraví v celém rozsahu biologicky odůvodněná. Rozhodnutí proto považuje uloženou regresní náhradu v plné výši za odůvodněnou.

II. Žalobní argumentace

5. Žalobce namítal, že jeho jednání vůči poškozenému bylo tak nicotné, že mu nemohl způsobit újmu na zdraví, jejíž léčení by trvalo tak dlouhou dobu, s poškozeným prakticky pouze zatřásl. Žalobce proto nemůže považovat za objektivní zprávu lékaře, který vystavil pracovní neschopnost, žádal vypracování znaleckého posouzení, které by řádně zhodnotilo možný vznik zranění pouhým jeho zatřesením, v návaznosti na délku pracovní neschopnosti. K vyjádření posudkového lékaře, který má dle názoru žalované způsobilost v oboru posudkového lékařství a provádí kontrolu správnosti posuzování zdravotního stavu a dočasné pracovní schopnosti, žalobce uvedl, že mu nešlo o zhodnocení postupu lékaře při vystavení a délce pracovní neschopnosti, ale o to, že svým zásahem nemohl způsobit poškozenému takový druh poranění, který by způsobil pracovní neschopnost v délce dvou měsíců. Nikde se vlastně nehovoří o tom, jaké zranění poškozený utrpěl. Žalobce žádal zrušení napadeného rozhodnutí žalované a přiznání náhrady nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná podala písemné vyjádření k žalobě dne 6. 10. 2017. Odkázala na odůvodnění svého rozhodnutí, s tím, že již v rámci řízení, vedeného v prvním stupni OSSZ Chrudim, byla na základě požadavku žalobce na přešetření odůvodněnosti a délky trvání dočasné pracovní neschopnosti O. K. požádána o vyjádření jeho ošetřující lékařka. Ta ve sdělení

ze dne 30. 5. 2017 uvedla, že celá dočasná pracovní neschopnost v trvání 21. 7. 2016 – 16. 9. 2016 byla z důvodu napadení v zaměstnání.

7. V rámci odvolacího řízení pak žalobce žádal objektivní přezkum délky dočasné pracovní neschopnosti a její důvod znalcem z oboru zdravotnictví a žalovaná proto vyžádala vyjádření lékaře oddělení lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové (dále jen „ČSSZ“). Lékař po prostudování celé zdravotnické dokumentace a nálezů dospěl k závěru, že charakter a tíže poškození zdraví O. K. odůvodňovaly trvání dočasné pracovní neschopnosti po celé výše uvedené období a celá dočasná pracovní neschopnost byla v souvislosti s poškozením zdraví napadením jmenovaného druhou osobou. Ještě po ukončení neschopnosti poškozeného pokračovala jeho rehabilitační léčba, délka dočasné pracovní neschopnosti byla v uvedeném období při daném poškození zdraví v celém rozsahu biologicky odůvodněna.
8. K žalobní námitce o tom, že lékař posudkové služby hodnotil pouze dodržení předpisů, pokud jde o postup lékaře při vystavení a délce pracovní neschopnosti žalovaná uvádí, že lékař oddělení lékařské posudkové služby, který se k dočasné pracovní neschopnosti Ondřeje Kudrny vyjadřoval, splňuje podmínky způsobilosti v oboru posudkového lékařství, přičemž zároveň provádí kontrolu správnosti posuzování zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti a správnosti vedení a úplnosti zdravotní dokumentace při tomto posuzování a rovněž plnění povinností ošetřujících lékařů při posuzování zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti. Z uvedeného pak považuje žalovaná za zřejmé, že požadavku žalobce bylo vyhověno, tedy, že byl charakter zranění poškozeného, délka i důvod jeho dočasné pracovní neschopnosti objektivně přezkoumán znalcem z oboru zdravotnictví. Odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje skutečnosti, které lékaře lékařské posudkové služby vedly k závěru, že celé období trvání dočasné pracovní neschopnosti poškozeného probíhalo následkem jeho napadení žalobcem. Výsledky odborných vyšetření, týkající se poškození zdraví O. K. jsou založeny v neveřejné složce správního spisu, a to z důvodu povinné mlčenlivosti – viz § 17 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Z uvedeného důvodu nejsou ani v napadeném rozhodnutí uvedeny konkrétní skutečnosti, týkající se zdravotního stavu poškozeného. Z uvedené nicméně považuje žalovaná za zřejmé, že požadavku žalobce na posouzení charakteru zranění a jeho vlivu na délku trvání dočasné pracovní neschopnosti bylo vyhověno dostatečným způsobem.
9. Žalobce namítal, že v rozhodnutí o přestupku se uvádí, že poškozeného držel zezadu za rameno a cloumal s ním, přičemž poškozený se měl udeřit o okno autobusu, a nehovoří se o tom, jaké zranění utrpěl. Žalovaná v uvedené souvislosti připomíná, že v lékařských zprávách poškozeného ze dne 21. 7. 2016, vyhotovených bezprostředně po napadení se uvádí, že byl coby řidič autobusu napaden druhou osobou, dostal ránu pěstí do hlavy a krku a uhodil se o okno. Rovněž lékař posudkové služby konstatoval, že zranění poškozeného zpochybňuje útočníkem uváděné pouhé zatřesení jako mechanismus poškození. Rozhodnutí o přestupku, které bylo podkladem pro uložení regresní náhrady, uvádí, že při ústním jednání dne 31. 10. 2016 se podařilo jako způsob, kterým se obviněný dopustil přestupku, jednoznačně prokázat jednání popsané ve výroku rozhodnutí. Toto ústní jednání probíhalo s odstupem, jiné jednání se nepodařilo jednoznačně prokázat.
10. Žalovaná považuje za dostatečně prokázané, že dočasná pracovní neschopnost O. K. trvala po celou dobu od 21. 7. 2016 do 16. 9. 2016 v důsledku napadení jmenovaného

žalobcem, tato skutečnost byla potvrzena lékařem, splňujícím podmínky způsobilosti v oboru posudkového lékařství. Žalovaná je přesvědčena, že správní řízení, předcházející vydání napadeného rozhodnutí proběhlo v souladu s právními předpisy a nelze v nich spatřovat jakékoliv pochybení. Navrhuje proto zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.). Krajský soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.
12. Zákon č. 187/2006 Sb., upravuje ve svém § 126 problematiku regresní náhrady. V odst. 1 je uvedeno, že ten, kdo způsobil, že v důsledku jeho zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem nebo správním úřadem došlo ke skutečnosti, rozhodným pro vznik nároku na dávku, je povinen zaplatit orgánu nemocenského pojištění regresní náhradu. Nárok na regresní náhradu nemá orgán nemocenského pojištění vůči pojištěnci, jemuž byla dávka vyplacena. Dle odst. 3 tohoto ustanovení se regresní náhrada stanoví ve výši vyplacené dávky. Odstavec 4 pak upravuje povinnost k zaplacení regresní náhrady tak, že tato vzniká na základě rozhodnutí příslušného orgánu nemocenského pojištění o povinnosti zaplatit tuto náhradu.
13. Z obsahu spisu plyne, že s poškozeným O. K. byl sepsán záznam o úrazu, k němuž došlo napadením jiným účastníkem silničního provozu, který s ním cloumal, udeřil ho pěstí do zad a krku, poškozený se narazil na základě toho o boční okno autobusu. Ve spise se nachází fotokopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti poškozeného, která trvala od 21. 7. do 16. 9. 2016. Součástí spisu je dále rozhodnutí Komise k projednávání přestupků města Jaroměř ze dne 2. 11. 2016, které popisuje citovaný incident, při němž žalobce způsobil přestupek proti občanskému soužití jiným hrubým jednáním – napadením poškozeného, nejprve verbálním a posléze fyzickým, a ublížením na zdraví. Žalobci byla uložena pokuta 5.000,- Kč. Jednání žalobce je v rozhodnutí podrobně popsáno a soud tak nepovažuje za nutné toto opakovat, komise konstatovala po projednání věci, že žalobce se prokazatelně dopustil protiprávního jednání zvláště hrubým a agresivním způsobem, kdy kromě svědecké výpovědi bylo jeho jednání zachyceno na kamerovém záznamu se záznamem zvukovým, z něhož je zřejmé vulgární napadení. Mj. komise konstatovala způsobení psychické újmy poškozenému a dále, že zranění si vyžádalo nošení krčního límce přes den i ve spánku. Obsahem spisu je dále vyjádření posudkového lékaře ČSSZ ze dne 18. 7. 2017, u něhož je přiloženo podkladově 6 odborných nálezů o zdravotním stavu poškozeného z průběhu července – září 2016, poslední pak z 8. 11. 2016. Lékař uvedl, že po prostudování celé dokumentace dospěl k závěru, že charakter a tíže poškození zdraví posuzovaného odůvodňovalo trvání délky dočasné pracovní neschopnosti od 21. 7. do 16. 9. 2016 a celá pracovní neschopnost byla v souvislosti s poškozením zdraví napadením jmenovaného druhou osobou. Rehabilitačním lékařem byla ordinována příslušná rehabilitační léčba při tomto typu poškození, která končila až v listopadu 2016, pan K. si nechal ukončit dočasnou pracovní neschopnost dne 19. 6. 2016 a dál pokračoval v rehabilitaci ambulantně.
14. O poškození zdraví fyzickým napadením pana K. žalobcem není dle přesvědčení soudu, s ohledem na výše uvedené skutečnosti, žádných pochyb. Konečně, žaloba ani toto

napadení nesporné. Žaloba zpochybňuje potřebnou délku pracovní neschopnosti s ohledem na žalobcem tvrzený způsob napadení a žádá vypracování znaleckého posudku k adekvátnímu trvání následků napadení. Krajský soud však po seznámení se s celým spisovým materiálem případu dospěl k závěru, že vypracování znaleckého posouzení je v daném případě zcela nadbytečné. Je nepochybné, že poškozený vyhledal ihned po napadení lékařské ošetření, které poškození zdravotního stavu popsalo, po dalších vyšetřeních byla zahájena rehabilitační léčba. Ode dne napadení byla žalobci vysána dočasná pracovní neschopnost, kterou poškozený ukončil ještě v průběhu rehabilitační léčby, tuto pak dokončil ambulantně.

15. K námitkám žalobce z průběhu správního řízení bylo vyžádáno vyjádření posudkového lékaře, který je k přezkoumání délky pracovní neschopnosti v návaznosti na zjištění zdravotního stavu posuzovaného povolán ze zákona, a to dle § 74 zákona č. 187/2006 Sb., - Orgán nemocenského pojištění provádí svým lékařem kontrolu
- a) správnosti posuzování zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti, potřeby ošetřování a potřeby dlouhodobé péče a správnosti vedení a úplnosti zdravotnické dokumentace při tomto posuzování,
 - b) plnění povinností ošetřujících lékařů při posuzování zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti, potřeby ošetřování a potřeby dlouhodobé péče.
16. Vzhledem k nepochybnému způsobení poškození zdraví pana Kudrny žalobcem dne 21. 7. 2016, na základě něhož musel být poškozený ošetřen a byla mu vysána dočasná pracovní neschopnost, dále pak s ohledem na obsah správního spisu (viz bod 13), neměl krajský soud vážnějších pochybností o správnosti závěru žalovaného, který s odkazem na zjištěné skutečnosti případu dospěl, a to i po vyjádření posudkového lékaře, že celá pracovní neschopnost poškozeného vznikla v souvislosti s jeho fyzickým napadením žalobcem. Námitku o pochybnostech v nutné délce této pracovní neschopnosti poškozeného v souvislosti s jeho fyzickým napadením pak s ohledem na všechny okolnosti případu považuje soud za účelovou.
17. S odkazem na výše uvedené skutečnosti tedy po přezkoumání věci dospěl krajský soud k závěru, že povinnost zaplatit regresní náhradu ve výši 18.963,- Kč, uložená žalobci v souvislosti se spácháním přestupku ublížení na zdraví poškozenému Ondřeji Kudrnovi, byla zcela po právu a v souladu s ust. § 126 zákona č. 187/2006 Sb. Krajský soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou, a to dle § 78 odst. 7 s.ř.s.

V. Náhrada nákladů řízení

18. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal a žalobce ve věci úspěšný nebyl.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. únor 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu